

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این کتاب فیض الکتاب محوی بجز فیض میسائل عقاید و نافع خواص علوم و سیر

موسسه علم فاضل فقه کامل علی بن موسی خنصر صاحب غنی بن سید محمد صالح صاحب

مطبع نو محمد آریسکنده رابیع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ وَصَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّكَ الْكَرِيمِ
وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ - اما بعد چون این فقیر المدعو

سید محمد شاهی بن سید اسماعیل خضر الله الهام خواست که طلباء و تلمذائے مدرسہ اسلامیہ واقع ترنگری را قید و سائل عقاید و فقه کند و وی باشد که بگویم لیکن کتابیکه در خور است و آهنا باشد - درین زبان نیانتم بنابر آن سطر است چنانکه محتوی مضمون این نامه المقصود باشد بقیه و آوردم و این را همچنین که اسلا هم نام کردم و اما التوضیح الا بالله - در ذکر عقاید ضروری بدان ای فرزند که اوتعالی بجانم است بذات پاک نهایش - انبار باشد کسی بر ملک او بیچون و چگونه است - و برب رنگ و بی نموت است جسم دار نه زبان - جهت دار و نه مکان - همیشه هست و خواهد بود - و صفات او بشمار اند و نقصان نیست صفات ویرا - اوتعالی زنده است نه بجان - توانا است نه بر علم - توانا است نه بر تن - نشناخت نه پوش - بینا است نه چشم - گویا است نه بر زبان - همه غیر از خواست وی است - پال است از عیدها و نقصانها عقیده اصل ایمان اقرار کردن است بزبان و یقین و استقامت از دل بضمون کلمه لا اله الا الله محمد الرسول الله یعنی نیست معبودی که لائق پرستش باشد مگر الله تعالی و محمد رسول الله صلعم و ستاود و عقیده ایمان حاصل نشدست که اقرار کند بزبان بر راستی و آن که گوید و آنچه ایتفا و بفرستد ایمان او بکتابهاست او بر رسولان او قور - و زقیاست و بر تقی و نیکی و بر تقی که از خدا ای است ایمان محمل آئمه - ایمان آورد و همه تقیها و ایمان آئمه باطلن - اوتعالی از نیکی خوشتر است و از بدی ناخوشتر - عقیده است و الله الله علیه و سلم آنچه از پیش خدا تعالی از او امر و نهایی آورده اند همه در است و حال منکر و نیک و در گور و حشر و نشسته و حساب و کتاب و کرامات و کاتبین و ثواب و عذاب و ضعیف و قوی

و نیز آن و بطریق همه حق است عقید که و نوح برای کافران است و بهشت
 برای مسلمانان - عقید که خداست تعالی همه را بیا مرز و گمر مشه که را عقید که
 کرامت اولیا و شفاعت انبیا و صلوات شهدا و اطفال مسلمانان حق است عقید که
 حضرت ماصی الله علیه و سلم را اذن شفاعت در دنیا شده است و ظهور او در قیامت
 خواهد شد عقید که ثواب دعا و خیرات و عمل نیک مرمر و گان رومی رسد عقید که
 بناس اسلام حج است کلمه گفتن - نماز گذاردن - روزه بستن و رماه صیام
 زکوة دادن - حج گذاردن و رجال استطاعت عقید که واجبات اسلام هستند
 صدقه فطر - قربانی اضحی - نماز وتر - نفقه و ذمی الارحام - قیامت مادر و پدر - نخلت
 شجره مرزن راه عمره بجا آوردن - عقید که سنت های اسلام - زنی لب
 باز کردن - تنوعی زیر ناف تراشیدن - ناخن چین - میوی زیر بغل دور کردن -
 مسواک کردن - ختنه کردن - عقید که تفضیل گناه کبیره - شکر کردن - خجالت
 قل کردن مومن را نه با حق - تهمت - زنا کردن زن شوهر دار را - فرار نمودن از
 آبرجنگ کفار - سحر کردن - خوردن مال یتیم - نافرمانی کردن مادر و پدر را - شراب
 خوردن - و مانند آن چنانچه شبهات نادیده ادا کردن - سوگند و بیعت - دن -
 فزاقی و غیبت کردن و غیره مسئله فرض بر سه گونه است - فرض عین - فرض
 کفایه - فرض ظنی - فرض عین آنست که یکیک فرد بدان قیام باید نمود که از قیام دیگران
 ساقط شود - مانند پنج بناس اسلام - فرض کفایه آنست که چون بعضی بدان قیام
 نمایند از قیام دیگران ساقط گردد مانند جواب سلام و جواب خطبه و نماز جنازه - و
 عیادت بیمار - فرض ظنی آنست که باجتهها و مجتهدان ثابت شده باشد مانند آب
 در دهن و بینی کردن و غسل - مسئله فرض عین بر دو قسم است فرض دائمی و
 فرض موقت - فرض دائمی مانند معرفت حق و یزاری از کفر و موجبات آن - فرض موقت
 مانند نماز و روزه و زکوة و حج فایده مجتهدین اهل سنت چهارم اول امام اعظم
 یعنی ابو حنیفه کوفی که نام مبارک او نعمان بن ثابت است مناقب او بسیارند امام اعظم
 شامی و امام جعفر صادق علیه الرحمة و هم حسن بن مثنی بعد تحصیل عزت نشین
 گردید و حکم رسول الله صلی الله علیه و سلم از قرآن حدیث شایلی می برد و دوم
 امام شافعی رحم سوم امام مالک رحم چهارم امام احمد حنبل رحمهم الله تعالی -
 عقید که از همه بیما حضرت ماصی الله علیه و سلم افضل اند پس حضرت
 ابراهیم و موسی و عیسی و نوح و اسحاق و یعقوب و ادریس و یوسف

و یحیی و یونس علیهم السلام عقیدل کا یاران پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم چهار اند
 اول حضرت ابابکر صدیق ر. دوم حضرت عمر فاروق ر. سوم حضرت عثمان غنی ر. و
 چهارم حضرت علی ابن ابی طالب ر. رضی اللہ عنہم عقیدل کا کتب اسلامی
 چهار اند زبور - انجیل - تورات - فرقان مجید عقیدل کا چهار فرشتہ معزز اند
 جبرئیل - میکائیل - عزرائیل علیہم السلام -
درس ذکر عبادات

بدان امی فرزندان کہ عبادت بر چار قسم است اول فرض کہ از رضی قطعی ثابت شد
 و منکرش کافر گردد و تارک آن لایق عذاب - دوم واجب کہ منکرش کافر گردد و تارک
 نارکش در عذاب باشد - سوم سنت کہ منکرش بعد تحقیق کافر باشد و تارک آن
 سزاوار طاعت و عتاب - چهارم نفل کہ عامل او مشاب باشد - **درس ذکر وضو**
 بدانکہ در وضو چار فرض است اول روی شستن از بوسے پیشانی تا زیر نچ
 و از یک نرمه گوش تا نرمه گوش دیگر دوم ہر دو دست شستن تا از پنج شوم مسح
 ربع ہر از ہر طرف کہ خواہد چارم یا سکت شستن یا شستن تا انگشتان دست چپ
 وضوء - سنت است در وضو نیت کردن - نام خدا بر زبان راندن - ہر دو دست
 شستن تا بند دست - مسواک کردن - آب در بینی - دہان کردن - تھلل کردن
 انگشتان در پیش - و سہ بار شستن ہر عضو را - مسح کردن تمام سر را - ترتیب بگذاشتن
 بے در پی شستن - در ذکر مستحبات وضوء - مستحب است در وضوء شروع کردن از جانب
 ست مسح کردن - مسئلہ شستہ شستن وضوء واجب و شرط واجب نماز
 وقت است - **درس ذکر شستن** وضوء - مسح کردن وضوء واجب و شرط واجب نماز
 طاهر گردد و خون روان - زرد آب روان - خواب نمیکند زودہ - قی - بری و تن لمخند
 یا خون سبہ اگر با خون بزاق شامل و غالب باشد ناقص نیست بچین قی از بلغم خاص
 بہوشی - دیوانگی - خندہ قہقہہ در نماز کہ رکوع و سجود دارد - مباشرت فاحشہ
درس ذکر غسل یعنی غسل بدانکہ در غسل چہ فرض است آب در بینی و دہان
 کردن - تمام اندام را شستن - مسئلہ اگر با وجود موی بافتہ زن آب سب
 کش و کش ضرور نیست - مسئلہ سنت است شستن ہر دو دست پیش از شستن
 و شستن شرمگاہ و دور کردن نجاست از بدن - مگر ہر دو پاسے را بعد غسل بشوید
 و نہ بار بار آب روان سازد - مسئلہ **درس واجبات غسل**

بدان که غسل از چهار چیز واجب میشود - اول غائب شدن سر و راس و قبل باید بر - دوم
انزال که بر سهیل و قن و شہوت باشد در خواب یا در وقت بیداری سوم از حیض
چهارم از نفاس بعد از پاک شدن مسئله از بر آمدن و ذی و نری و از احتلام که
اثرش ظاهر نباشد غسل لازم نمی آید - مسئله سنت است غسل روز آومینه و غنیم
و برائے احرام حج و روز عرفة - مسئله واجب است غسل مرده بر زندگان غسل
اکس که سلام آورد اگر جنب باشد در نه مستحب - مسئله در یتیم چهار فرض است
اول نیت کردن دوم خاک پاک سوم یک ضرب برای روست چهارم ضرب دیگر
برائے هر دو دست - مسئله شش گنده وضو بطل یتیم است و غیر قدرت باقتضای
آب یتیم جایز می شود در حالیکه آب بقدر یک کره باشد یا بجای آنکه وقت حضرت باشد
یا برنگان آب خوف دشمن یا سباع باشد یا قیمت دو چند دارد و یا بجای آنکه
بسیار آلودن آب سوخته و نباشد مسئله در نماز تک خلف او را نباشد یتیم روست
مسئله محدث را یتیم بجای وضو است و بجنب را بجای غسل است مسئله
از یک یتیم دو فرض یا زیاده گذاردن جایز است - دس ذکر آب آب روان
و آب ده مرده پاک باشد تا وقتیکه رنگ یا بویا مزه متغیر نشود - مسئله
سوائے آب روان و آب کثیر نجاست که باشد یا بسیار نجس باشد از آب جاری
وضو و غسل جایز است اگر نجاست در آن افتاده باشد لیکن شرط آن است که
اثر نجاست ظاهر نباشد - مسئله هر جانور که خون روان ندارد و درش آب را
نجس نمی کند چنانکه گوس و شتر و ماهی و خوک - مسئله اگر مایه نوش حیوانی
در آب افتد و بمیرد و بپزد و لومیا کشند و اگر برابر جام باشد بپزد و لومیا کشند
و مایه پخته را بمیرد و بپزد و لومیا کشند و مایه پخته را بمیرد و بپزد و لومیا کشند
و اگر جانور سے اماس کرده یا پاره پاره کرده یا پوسه از تنش فرو ریخته باشد
یا شکم دریده باشد همه آب از جاہ خالی سازند - دس ذکر مسطح مؤخر کا - سج
بر موزه مردوزن را درست است مسافر را شبانه روز و یتیم را یک شبانه روز را
بر طهارت کامل پوشیده باشد تا نقضش ناقض وضو است - اشتکاف در موزه که
برابر است انگشت باشد سج را مانع است و نیز تمام مدت دس ذکر دباغت
پوست مرده سوائے پوست آدمی و خنزیر از دباغت پاک می شود مسئله
جلد جانور مذبح بخیر دباغت پاک است مسئله موسے دستخوان مرده پاک آ

کتاب التیمم ۱۴۵

در مذکر حیض و نفاس حیض آن خون است که از رحم زن جوان بیرون می آید کمتر است
 آن سه شبانه روز است و اکثر آن ده روز اگر ازین مدت زیاد بود که هر دو یا سه روزی مسئله
 نفاس آن خون است که بعد از تولد زن جوان ظاهر میشود اکثر مدت آن چهل روز است
 و کم را حدیست مسئله زنان در حیض و نفاس نماز ننگذارند و روزی ننگذارند
 در مسجده در آیند و طواف خانه کعبه را ادا کنند و بغیر غلاف قرآن مجید را مسرت کنند و
 باشوین آن جمع نشوند مگر روزی قضای بکنند مسئله بخون استحاضه حکم خون منی و آب
 هر نماز را وضو تازه باید کرد در مذکر طهارت ثوب و انوار پاک می شود از آب و اگر
 آن چنانکه سر که آب و عصا در میوه مسئله کفش و موزه پاک می شود از ابالیدن اگر
 نجاست نثار باشد ورنه باید شست مسئله شمشیر و چاقو و آینه پاک میشود از ابالیدن
 و زمین از خشک شدن بشه طیکه نشان باقی نماند نماز بر آن درست است و عجم و سب
 فایده نجاست نثار مثل غایط و سبکین و غیره نثار مثل بول و غیره در مذکر نجاست
 خون و شراب و سبکین و رفته پس افکنده باکیان که چه کرد و بول جانوران مردار
 نجاست معتدله باشد برابر درم شمر می نماز را مانع نیست و معاف است و علی بن ابی طالب
 بول جانوران حلال و پس افکنده برندگان حرام نجاست مخففه است مقدار یک حب
 و بر عرض و طول نماز را مانع نیست مگر نایل کردن اولی مسئله هر نجاست که مرئی است
 چندان بشوید که دور شود و غیر مرئی را سه بار بشوید و هر بار خشک کن چنانکه قطره متوقف
 شود مسئله استنجا از خاک و سنگ و خشک است است و از آب افضل در مذکر نهان
 در اوقات نماز و وقت نجر از صبح صادق تا طلوع آفتاب است و وقت ظهر چون آفتاب از اوج
 بگذرد تا تضاعف سایه از سایه اصلی هر ضربه وقت عصر از آخر وقت ظهر تا غروب آفتاب
 وقت مغرب از غروب آفتاب تا انزال شفق وقت عشا از انزال شفق تا طلوع صبح صادق مگر
 بعد از نصف شب که نه وقت و در وقت و بعد از عشا تا فجر است مسئله نماز و سجده
 تلاوت و نماز چهاره وقت طلوع و غروب و استواء آفتاب منع است در مذکر حیض نماز
 فرض است در نماز تن و جامه و جاسسه پاک و نشستن و متمه عورت و شستن باغتن وقت نماز
 و نیت نماز و در دو جانب قبله کردن این هفت خیر احکام باشد از نماز می گویند
 تکبیر اول و قیام و قنات و رکوع و سجده و قعدۀ آخر و بیرون آمدن مصلی از نماز
 بفعل این را ارکان نماز میگویند مسئله در واجبات نماز واجب است و نماز
 سوره فاتحه خواندن و ختم سوره بان تحبیب قرأت و در هر رکعت اول از قرآن

ترتیب در میان ارکان نماز - تقدیل ارکان یعنی قرار گرفتن در رکوع و سجود مقدار
 سه شصت - قعدۀ اهل و الخیات خواندن در هر دو قعدۀ - بلند خواندن در سه نماز است
 خواندن در دو نماز امام را و منفرد و مخیر است - بلفظ سلام از نماز بیرون آمدن تکبیر
 عیدین خواندن - و عادت قنوت در وتر اگر یا و نباشد ربنا اتنا فی الدنیا حسنة
 و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار - یا اللهم اغفر لی تا آخر سه بار بگوید
 در ذکر سنتهای نماز سنت است اذان و تکبیر تا است بر سه نماز فرض
 و ثنا خواندن بدین کلمات - سبحانک اللهم و بحمدک و تبارک الاسماء
 و تعالی جددک و لا اله غیرک و تعوذ یعنی اعوذ بالله من الشیطان
 الرجیم - بعد ازان شتمیه یعنی بسم الله الرحمن الرحیم و آمین سه تنه گفتن
 تکبیرات در رکوع و در دو خواندن بدین کلمات اللهم صل علی محمد
 کما صلیت علی ابراهیم و علی ابراهیم انک حمید مجید - اللهم بارک
 علی محمد کما بارکت علی ابراهیم و علی آل ابراهیم انک حمید مجید
 و دعا این است اللهم اغفر لی ولوالدی و لمن تولد و ارحم هم کما ربانی
 ضعیفرا و جمیع المؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات الایماء
 منهم و الاموات برحمتک یا ارحم الراحمین و رفع هر دو دست و وقت تکبیر تحریم
 مردان را تا اذان - و زمان را تا و شش - و دست بستن مردان را زیر ناف
 و زمان را بر سینه چنانکه بین بر بسیار باشد - و دست بر رکبه نهادن در رکوع -
 سبحان الله من حمده گفتن مر امام نماز - و ربنا لك الحمد گفتن مر مقتدی را و مفرد
 هر دو صیف گفتن - و رفع سبابه هر شصتبار بلفظ لا اله و نهادون بلفظ
 الا الله - در ذکر ملکی و هات نماز - مکر و هست اندر نماز کاریکه خارج
 از نماز باشد کردن سبب بر منته گذاردن بغیر عذر و درست است کردن بیان
 و خمیازه کردن - بند انگشتان شصتین - پیاد و نخه از و شش آونزان دشتن
 ترک است کردن - ای صفت علیخده استاذن - انگشتی و غیره از در پوشیدن -
 در ذکر مفسدات نماز مفسد است نماز را بالاتر از امام نهادن و خود
 و نوشیدن و کلام کردن و قرآن و دیده خواندن و جواب عیسیه گفتن و فعل کثیر
 کردن و سلام کردن و جواب سلام دادن و بایستماع خوشخبری الحمد شد
 گفتن و یا از مصیبت انانته گفتن و بغیر از تنج کردن و خندیدن و نالیدن

وروی گردانیدن از جانب قبله دس ذکر آداب نماز در وقت قیام بر سجده گاه
 نظر کردن و در وقت رکوع نظر بر اقدام و توقفین و در سجده نظر بر بینی گذاشتن و توقف
 در کنار خود دیدن چون قصد سجده کند اول آن عضو بر زمین نهد که برین قریب باشد
 علی هذا یک عضو را تمام بر زمین نهد و وقت قیام عکس آن بکند و چون سلام دهد
 رو به خود را اول جانب مین و بعد از آن جانب یسار بگرداند و بدان را نزدیک
 فایز بنماید و سرفه را تا نوازش بازدارد و مسئله جماعت سنت مکرره است هرگز
 بغیر عذر ترک آن لازم نیست و احق با مامت عالمه بفقده است پست عالم بقرات قرآن
 بعد از آن تنقی و همچنین بدرجات - مسئله اگر در محال نماز وضو از مصلی ساقط
 شود باید که وضو کرده نماز را تمام نماید اگر حرکتیکه منفسد نماز است صادر نشده باشد
 مگر از سر گذاردن اولی است - اگر از امام وضو گرفته باشد مقتدی را خلیفه کرده
 وضو بکند دس ذکر نماز فوائت در نماز وقتی و فائت دایم در تمام فائت ترتیب
 فرض است و از تنگی وقت و بیان و کثرت فوائت یعنی از فوت شش نماز و ترتیب
 ساقط میشود مسئله اگر از سهو در نماز واجب ترک شود یا در فرض تقدیم و تاخیر
 شود سجده سهو لازم آید بعد از تشهد یک طرف سلام داده و سجده سهو بکند بعد تشهد
 و در دو دعا خوانده نماز تمام کند منقو باشد یا امام - مسئله از سهو امام بر مقتدی
 و سبق سجده لازم آید و سبق آنست که امام را در یک رکعت یا زیاده
 از آن دریافتند باشد دس ذکر نماز و ترتیب سه رکعت یک سلام
 واجب است و در هر رکعت بعد فاتحه نهم سوره بکند و در رکعت سوم پیش از رکوع امام
 و مقتدی هر دو قنوت بخواند اگر میاید تا تشهد بار بار بنما آتما بخواند یا اللهم اغفر لی
 تا آخر سه بار بخواند - دس ذکر مسافر اگر کسی براه سه روز اراده سفر کند مسافر تری
 باشد یا خشکی یا راه باشد یا سوار چون آمادی وطن از نظر عائب شود فرض چهارگانی
 قصر کند یعنی دوگانی بخواند و روزه را افطار کند - مسئله اگر در وطن یا در شهر
 اراده قیام یا روزه روز بکند حکم مقیم دارد - مسئله قضا نماز سفر در حضر دوگانی
 بگذارد و قضا نماز حضر را در سفر چارگانی - مسئله اگر مقیم امام باشد و مسافر مقتدی
 مسافر نیز چار رکعت بگذارد و اگر مسافر امام باشد مقیم مقتدی را باید که بعد از سلام
 نماز را تمام کند - مسئله در رکعت قبل از فرض فجر و چار رکعت پیش از فرض
 ظهر و بعد از آن و چار قبل جمعه و چار و دو بعد آن و دو بعد مغرب و عشا سنت است و در

مسئله بر چهارده مقام در قرآن مجید سجده است بر تالی و سامع سجده واجب می شود
 اگر در نماز باشد یا بیرون از نماز در سجدگن نماز جمعه بر هر مرد آزاد
 جوان تندرست و مقیم فرض است بعد و جوب ترک آن مورت قسارت قلب است
 شد ایضا آن نیست شهر - یا قنای شهر مسجد جامع - یا و شاه اسلام - وقت
 خطبه جماعت - اگر سه مقتدی باشند اذن عام برای دخول مسجد مسئله
 چون خطبه شروع شود شنیدن آن واجب است - در آن وقت نمازگذار و در ذکر
 نماز عیدین - نماز عیدین واجب است بر کسیکه واجب باشد بر جمیع شرائط جسمه
 و عیدین یک است - مگر خطبه در عیدین بعد نماز است - و وقت نماز عیدین بعد از طلوع
 آفتاب تا زوال است و در نماز عیدین شش تکبیر است سه بعد نماز و سه در رکعت دوم
 قبل از تکبیر - مسئله تکبیرات تشریق با امام از روز عرفه تا عصر سیر و هم است -
 در ذکر کسوف و خسوف چون آفتاب گرفته شود بگذار و دو رکعت نماز
 با امام یا بی او چون ماه گرفته شود منفرد بخواند تا وقتیکه خسوف گرفته باشد در استغفار
 باشد ذکر نماز استسقاء - چون امساک باران شود و خلق هر اسبان
 گروهی بر روی دو رکعت نماز بگذار و نیست استسقاء و خلق در لباس بپوشند
 و امام خطبه بخواند و ستاده و عابکند ذکر نماز خوف اگر دشمن یا سبایع
 خوف باشد دو گروه کرده شود یک گروه نماز را کند - گروه دیگر در وضع دشمن کوشد
 و رکعت و مسافر یک رکعت بگذار و چون گروه اول از نماز فارغ شود بمقابل
 خصم بگردد و دوم نماز بگذار و چون مضارب باشند او کشد سوار باشند و با اتفاق
 نماز او بگذرد هر طرف که تواند رو آورد - ذکر تراویح در ماه صیام بعد از عشا
 پیش از وتر نماز تراویح است رکعت بده سلام بگذار و بعد هر چهار رکعت تسبیح کند
 بعد هر رکعت - مسئله در تراویح یک ختم قرآن سنت است - ذکر
 نماز جنبان لا نماز جنبانه فرض کفایه است و شرکاء آن اسلام و طهارت است
 ولی مست هر کرا اجازت بده امامت کند - مسئله در نماز جنبانه چهار تکبیر است
 در اول آنها در دوم در سوم دعا و مغفرت در چهارم سلام و دعای مغفرت
 بنیت - اللهم اغفر لحینا و میتنا و شاهدا و غائبنا و صغیرنا
 و کبیرنا و ذکرینا و انتانا اللهم من احييته منا فاحیه علی الاسلام
 و من توفیتنا منا توفیه علی الایمان - اگر مست زن باشد ضربه های بجای
 آید بخواند اگر جنبانه طفل باشد این دعا بخواند اللهم ارحمنا و ارحم

واجعله لنا اجراء ذخرا واجعله لنا شافعا ومشفعا بخواند اگر جنازه صبی باشد
 بجای اجعله اجعلها بخواند و بجای شافعا ومشفعا شافعه ومشفعة بخواند
 نیت جنازه این است - نماز جنازه می گذارم بجهانگیر استی - عذای تو و عذای
 برای این میت دس ذکر می و ذکا روزه عبادت است از ترک اکل و شرب و جماع
 و از صبح صادق تا طلوع آفتاب نیت در روزه شمرده است - مسئله بر هر مسلمان
 عاقل و بالغ مرد باشد یا زن آزاد باشد یا غلام روز در رمضان فرض است و روزه مذکور
 واجب است مسئله نفسا و حالضا و مسافرا و مریضا قضا کند مسئله از قمار و شرب
 چیز کبیر و یا بیا شاید یا جماع کند و غیره چنانکه احتلام شود و در سر و رخ اندازد و در چشم
 سمرمه کشد و در روزه نقصان نیاید - مسئله در فسادات روزه جماع یا اغلام گذاردن
 یا کثافت یا قصد غذا یا و آنچه و یا نبی شکر قضا و کفاره هر دو لازم خواهد شد مسئله
 کفاره روزه اینست اگر ترا غلبه آرد و کند یا پی و پی و ماه روزه دارد و یا تنه
 مسکین را به سیرتی شکم طعام بخورد مسئله شیخ فانی که روزه دشتن می تواند
 فدی و دیگر که طعام یک مسکین است دس ذکر صدقه فطر صدقه و فطر واجب است بر آن
 کس که زکوة بر او واجب باشد و وقت آن پیش از طلوع آفتاب است مسئله صدقه
 برای هر فرد یک صاع جو یا نیم صاع گندم است مسئله صدقه فطر بدو از طرف
 خویش و از یک خویش و بنده خویش - دس ذکر اعتکاف در آخر عشره رمضان
 به نیت اعتکاف و رستیدن معتکف نشیند سنت مکره است - وزن و رستیدن معتکف نشیند
 و معتکف بی ضرورت از مسجد بیرون نیاید مگر بر ضرورت حاجت چنانکه باز یا رفع
 حاجت بشری - مسئله معتکف را خرید و فروخت و خوردن و آشامیدن و حقن
 در مسجد جایز است مگر به باب خرید و فروخت و مسجد حاضر نکند مسئله وطنی و بیاس
 و بیوسه و اعتکاف حرام است اگر نیت اعتکاف روز نهم شب هم و اعتکاف است
 دس ذکر نیت زکوة و ادا آن از مال فرض است بر هر عاقل و بالغ مسلمان آزاد که
 مالک لثاب باشد - و لکن کامل دشتن باشد - مسئله زکوة به نیت ادا نمی شود
 باقی را از کتب دیگر دریافت نمایند دس ذکر حج - حج خانه کعبه در هر یکبار فرض است
 بر مکلف صاحب اسلام بش طهرت و صحت و زرا و راحله را سه آمد و رفت موافق
 باشد و از حاجت اصلی فاضل باشد و براس سوازی و نفقه عیال ندارد است و
 در راه امن باشد مسئله اگر مسافت سفر در میان نباشد غیر محرمات را و رستیدن

هم تش سوزان است جان خود را ببقایده درالم داری اگر سستی را دوست داری هم از فایده
 دنیا و هم ثواب آخرت بازمانی - چهل بلا نیست بدجایل از چهل خودپیش خلا لایق شمرسار باشد
 دزد و خالق سیر او از مار - غضب در هیچ حال دوست ندارد غضب آفتی است از دوزخ چون
 غضب در دل آدمی افتاد سرپایمی آید سوخت چنانکه من که نتیجه آن جفا است - شره که کند
 حریرن سپاس گذار است در آخر حال حسرت خورد و خنده ممکن که خنده این عالم گریه آن عالم است
 پس همچنین خیال کن - دیگران را - پس عاقل کسیکه از اشیاء چنین که مذکور با اجتناب و در
 عادت نه کند و هر دم در سعی آن باشد و کوشد که از سیئات اعمال دور باشد و بر محاسن
 امور ترقی نماید که شرف است نفس بشیر مقصود از آن است نیست - چنانچه صدق و وفا و صبر
 و قناعت و تواضع و حکم و شکر و علم و جهد و گریه و غیر ذلک - اگر صدق را خو کنی اعتبار
 و وجاهت را نشایان باشی و از جهالک و مضار نجات و مناص یابی - چون وفای پیشینی
 عزیز و لها نشوی و بر صفا کرمان نشینی - صبر و ولایت که مفتاح فرج است که هزار
 بستگیها از کلید صبر کشا و یافتند - قناعت گنجی است بزرگوار چون قناعت و رزق از
 خوار می شستی - تواضع در ریضه رفعت و عظمت باشد هر که نیاز آورد و غت جاودانی یافت
 حکم و قاریست بے پایان در هر حال حکم را نگهدار که عزت بامینی شکر باعث از و با نعمت
 است هر که شکرت کرد و زیاده یافت - حکم گیمای می است که مس وجود را زرد گرداند هر که
 علم آموخت خیر دارین اندوخت - چه کن آن حسرت بخوری تا تخم نیفشانی غله نه بری -
 گریه بکن که گریه این عالم خنده آن عالم است - پس نیلجت کسیکه دایم جانب صلاح
 یاشد و از حق توفیق خیر طلبد و امیدوار فضل باری باشد - و انقدر الهادی الهی
 ارشاد - ای فرزندان ما و پسران غنیمت دان خدمت ایشان واجب است آنکه علم ای
 از دل بکن جنب و زیر قدم مادران است - هر که از و مادر و پدرش خوش شود و باشتند
 رضای الهی و اندر ناخوش شودی این با غضب خدا - امی فرزند نازنده همه کس را
 بر توفیق است حق همگی را نیک بشناس که روز باز پرس بر سیده شوی امی فرزند کار
 کن که جانب خلق هم فرزند و جانب خالق هم ضایع نشود - اسع فرزند چون کار
 آغاز کنی بسم الله نماز کن که انجامش خیر بر آید - و بر هر نعمت و راحت الحمد بخوان
 و بر هر بدی و مصیبت ان الله - امی فرزند خداوند تعالی از حکمت کامله خود نفس خند
 و ولایت نهاده است در وجود آدمی بر می آید و فراموشی روند - و عمر عبارت از سستی است
 و ولایت نهاده است در وجود آدمی بر می آید و فراموشی روند - و عمر عبارت از سستی است

بیدم بهل گزاری شاید که دم آخر باشد و دریا و حق مشرود چه خوش باشد - ای فرزند در هر دم
 خدا را یاد کن و حق را دوست دار که آخر کار با دست بختی مینی که چون کسی میرد یا رود دست
 و فرزندش تا گور رفت اندر شک زمین سپرده می روند چون حال این است محبت با ایشان
 چه شود - دل در بند کسی که دنا و بقا دار و او تعالی مست و بس - ای فرزند از جهاده توحید
 برگرد و در صوم صلوة قائم باش و کار دنیا را محقق گیر که فرصت کم است دنیا را و فایده است
 غم دین خور غم دین خور - ای فرزند تا توانی با وضو باش وضو حصار است آینهی مرسل را
 که صاحب او در حفظ باشد - ای فرزند چون صبح بر خیزی خدا را یاد کن از حاجت ضروری
 فارغ آنگشت و وضو کن و نماز بگرد و سوره نشین شد نصیحت دایم مستخوان و پاره لب
 قرآن شریف را زمزم کن که هر چند توانی کثرت درود کن - ای فرزند در هر کار که عفو
 توکل بر خدا کن بدو اسباب تمکک - ای فرزند در نماز سستی مکن که دل
 در پیش است - ای فرزند جمیع ترک کن - در گذارده در خواب رو - ای فرزند علم بیاموز
 که جهنت خالقیت و جهنت مخلوقیت نیکو بشناسی و تمام آنچه پسندیده از علم حاصل کنی که ای
 فرزند در حدیث صحیح وارد است که هر صبح و مساء لبیم الله الذی لا یضر مع هم
 شی فی الارض ولا فی السماء وهو السميع العليم - سه مرتبه بخواند از هرگزند
 بر کنار باشد چنانکه تغییر یابد و ارم که روزی این دعا را وظیفه کرده بودم بعد مغرب از سقف
 خانه گزیده بر جسم من افتاد من از اشتغال دیگر امور خیال گرفته بود التفات نکردم همچنین
 از دست دوری کردم باز بر می آمد تا سه رکعت چون نیک فکر می نمودم و انم که عقب است پس کارش
 تمام کردم لیکن اثرش محسوس ماندم و هشتم که رکعت دعا است - ای فرزند که اگر کثرت
 غم بر تو شتد و نماید - لا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم را ملازم باش - ای
 فرزند چون در سر انجام کار سه مرتبه و باشی افوض امری الی الله ان الله بصیر
 بالعباد - بخوان از عیب کار سازی کرد - ای فرزند استغفار را ملازم باش که در آخرت
 خوش شوی باشی - ای فرزند او تدا و ادب کن که خیر الایه است - ای فرزند در ازاری
 مباش تا توانی راسته رسان - ای فرزند همان را عظیم کن که همان انعام خداست - ای فرزند
 با جوار با هر دلت و با شفقت باش - روزی پدرم حقه الله علیه مرا پند می فرمود که ای فرزند
 زندگانی کن با خلق به خور و با وقار و با خالق با نیاز و خلوص الحق خوب تمیز فرمود - ای فرزند
 زن در فرزند را نیکو دار - ای فرزند تا توانی در شستن و بر خاستن و گفتن و ملاقات
 و نصتن و خوردن و پوشیدن و نوشیدن و استیادن و دادن در جمیع احوال

رانب شمس العارف و کمداری و شریعت پیغمبر صلی الله علیه و سلم همه ادب است -
 یقین بدان که باور خانه چندست همان هشتیم لازم همان ادب است هر که ادب ورزید
 چه پیش خالق و چه پیش خلق عزیز گردید - و انجل الله او کلا و آخره و صلی الله
 علیه و آله و خیر الوتر و علی آله و اصحابه اجمعین -

قطعه تاریخ اختتام از فقیر مولف

خوش بگوئی سپاس بصد

باشمخی مستمکتا ب عزیز

خوش بیان نماز و روزه بود
۱۳۰۵

گفت سالش دلم ز روی بجا

قطعه تاریخ اختتام از برادر مولف سیدی محمد و صاحب

صبا عرفان نسبت این فضل دلی

حضرت اخوی من مولا فضل عتبا

مژده قضا و مصلی شاد باشی صامی

خوش گما بر گفت اندر فقه آن عالجنا

یادگار باشم بی یکه کار باشم

گفت محمود نیاز آگین من اتمام

قطعه تاریخ از همیشه زاده و صاحب و فاضل مولف سید بهادر الحق المکنی ابوالخیر

مست در دین عالم و فصل

آنکه مایه من بفضل و کمال

در مسایل مدلل و محصل

کرد تصنیف یک کتاب عجیب

سخن دین و دولت کامل

گفت ابوالخیر سال امتحان

۱۳۰۵

در طبع فرد کن واقع محامد الرزاق رحمت با نکر سکندر آباد و دات پاسبان

اطلاع

درینو کتاب فیض الکتاب در بیان چند ضروری مسایل عقاید و فقه
مفید خاص عام موسوم به معین الاسلام که کافه مسلمین بطالعواشرا فی افعال
و جهادات فرضیه نمودن توانند تعلیمین و تعلیم آن ترقی استعداد خود و هر سائند جناب فضیلت
خلاصه خاندان مصطفوی و نقاد و دودمان متصوی واقف علوم و فروع و اصول کاشفت قایم
معقول و منقول عمدة الذاکرین شجسته العابدین نوذری و المعی جناب محی لوی سید محمد صاحب ششم
بن سید اسمعیل صاحب مہسوری دام فیضہ محض بنظر افادہ طلبائے مدارس غیرہ تالیف
فرمودہ برائے انطباع بطبع ہذا الطریق بہ عطا فرمودہ پس بلا اجازت این مطبع کے
قصد طبعش نہ نماید و بخیاں حصول منفعت نقصان نہ پہنارد و فقط

المعین

مکتبہ

